

[Himmelstrup.]

steren nu selv var medvirkende til. Jeg rettede endelig en Henvendelse til tilstedeværende Repræsentanter for Husmandsforeningerne, det daværende ærede Medlem Hr. Holdgaard og det nuværende ærede Medlem Hr. Andreasen (Forsinge), som 8 Dage i Forvejen havde været med til at vedtage en bombastisk Resolution fra Husmandsforeningerne, hvori de fremhævede, at naar nu Valutacentralen skulde afvikles, saa maatte det i det mindste ikke ske ved Told eller paa en anden Maade, der fordyrede Livsvilkaarene for den almindelige Befolkning. Men det var i Virkeligheden forgæves alt sammen, Socialdemokratiet og de Konservative stod sammen om dette Toldlovsforslag, og de havde Styrke til at gennemføre det og til at faa de Radikale til at stemme for det.

Det drejede sig jo her om overmaade høje Satsers paa mange Omraader: paa Glasvarer, paa Gummi- og Læderfodtøj, paa Porcelæn, paa Fajance, paa støbte Jernrør og andre Rør, Foranstaltninger, som vistnok væsentlig blev gennemført af Hensyn til en enkelt eller maaske et Par enkelte større Virksomheder her i Landet, der paa det daværende Tidspunkt var i en meget vanskelig Situation. Nu er det ikke Tilfældet, saa jeg vil henstille, at man igen ændrer dette Forhold af Hensyn f. Eks. til Bygningsindustrien.

Det vigtigste i dette Forslag var jo imidlertid den Konvertering af store Dele af Tekstiltoldsatserne, navnlig dem, der omfattede Silke, baade Natursilke og Kunstsilke, en Konvertering fra de hidtidige Værditoldsatser til Vægttoldsatser, hvis Konsekvens jo har været den, at de meget dyre Varer er blevet betydelig nedsat i Told, men de billigere Forbrugsvarer er gaaet stærkt op. Jeg haaber, at den højtærede Finansminister, naar vi nu kommer til at tale om det foreliggende Lovforslag i Udvalget, saa har saadanne Oplysninger til Stede, at vi kan faa nogenlunde redegjort for disse Forhold.

Jeg vilde gerne rette en direkte Forespørgsel til den højtærede Finansminister. Der fandtes i denne Toldlov af 15. Oktober 1932 en ejendommelig Paragraf, nemlig § 3, som navnlig Det radikale Parti under den følgende Valgkampagne i November 1932 i høj Grad klyngede sig til, og som jeg med den højtærede Formands Tilladelse vil læse op. Den lød saaledes:

„Finansministeren er bemyndiget til efter Forhandling med Handelsministeren helt eller delvis at ophæve de i nær-

værende Lov foretagne Ændringer af Toldloven eller til at nedsætte de herved gennemførte Forhøjelser, for saa vidt Toldforhøjelserne giver Anledning til saadanne Prisforhøjelser for tilsvarende, her i Landet fremstillede Varer, som ikke er begrundet i forøgede Produktionsomkostninger.“

Det var en Bestemmelse, som man navnlig fra radikal Side ikke undlod at citere i den Valgkampagne, der fulgte umiddelbart efter Vedtagelsen af dette Toldlovsforslag. Jeg vil gerne tillade mig at spørge den højtærede Finansminister, om man har foretaget nogen Undersøgelse i Finansministeriet, der tager Sigte paa at konstatere det, der er Tale om i denne lidt ejendommelige Paragraf, eller dette ikke er Tilfældet — for at der kan have været Anledning til det, er der dog neppe nogen Tvivl om.

Nu ved jeg jo godt, man kan sige, at alle disse Forhold, hele Spørgsmaalet om Toldens Højde, har ikke saa stor Interesse i dette Øjeblik, fordi vi har Valutacentralen. Det havde vi nu ogsaa i Efteraaret 1932. Men jeg gør opmærksom paa, at der dog ikke er fuldstændig lukket for Indførselen af disse Varer, og at derfor den Toldsats, hvortil de udenlandske Varer kan komme ind, kan øve Indflydelse paa Prisen paa hele den paagældende Varemængde; derfor er der ingen som helst Tvivl om, at de Forhold, der er Tale om her, har haft Indflydelse paa Prisen. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sagde jo ogsaa nu lige i en Replik til en Afbrydelse af det ærede Medlem Hr. Hasle, at der var ingen Tvivl om, at Fabrikanterne havde haft det udmærket, det viste de Udbytter, man betalte. Jeg tror, man er i Stand til at sige, at de Udbytter, der er udbetalt af indenlandske Virksomheder, staar i en Forbindelse med denne Toldlov, hvis Virkninger det vil være interessant at faa den højtærede Finansminister til at fortælle os noget om her eller under den kommende Udvalgsbehandling i Kraft af de Undersøgelser, som Finansministeriet har paataget sig i Henhold til Forslagets § 3.

Jeg anser det ikke for nødvendigt nu under Sagens første Behandling at gaa videre i Enkeltheder. Vi er altsaa fra vor Side paa det rene med, at en meget væsentlig Del af de Penge, der er Tale om her, skal under de nuværende Forhold tilvebringes ad den indirekte Beskatnings Vej, og vi tilsiger vor Medvirken hertil. Men jeg vil gerne understrege, at vi i enhver Henseende, baade med Hensyn til Be-